

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2015. augusztus 23.
(vasárnap este)**

Horváth Géza

ISTEN ORSZÁGA

Énekek: 666, 643

Alapige: Máté 13,44

„Hasonló a mennyek országa a szántóföldben elrejtett kincshez, amelyet az ember, miután megtalált, elrejt, örömeiben elmegy, eladja mindenét, ami-e van, és megveszi azt a szántóföldet.

Imádkozzunk!

Nagy hálaadással köszönjük neked, mennyei Édesatyánk, hogy nemcsak az óriási tölgyben és kicsiny fűszálban szemlélhetjük sokan a te hatalmat, ha-nem szemlélhetjük abban a lehajló szeretetben és kegyelemben, amellyel Jézus Krisztust küldted utánunk, hogy megkeresse és megmentse azt, ami elveszett.

Áldunk, ha szemlélhetjük hatalmat az új életben, amelyet tőled kaptunk, amelyre ígéd és Szentlelked által szültél, és ha már örömkönnnyekkel térdre hull-va áldhatjuk a te üdvözítő nagy szerelmedet.

Ha van valaki közöttünk, Urunk, aki még nem élte át ezt, és kívül van még a mennyek országán, aki még bűneiben meg van kötözve, kérünk, megelevenítő ígéd hadd szóljon, és hadd fedezze fel ígédben azt az erőt, amely egyedül képes arra, hogy leoldozza a szívünk bilincseit.

Mi pedig, Urunk, akiknek életében valóság lett már a szabadítás öröme, újuljunk meg ismét, tudjuk honnan és miből hoztál ki, mentettél meg bennün-ke, és mit akarsz az életünkkel.

Ezért mindannyian kérünk: szólj Uram, mert hallják a te szolgálid.

Ámen.

Igehirdetés

Nem akarom a kedélyeket borzolni, de ha a mostani szolgálatot azzal kez-dem, hogy „bevándorlók”, akkor gondolom, mindannyian tudják, hogy mit je-lent ez a szó, hiszen minden hírcsatornán ömlik felénk, hogy honnan és hova in-

dul el emberek tömege. Az az érdekes, hogy a legtöbben egy jobb haza, egy jobb élet, egy jobb megélhetés reményében hagyják el a szülőföldjüket, és mennek idegen ország felé, hogy ott letelepedjenek, ott annak az előnyeit élvezzék, a segélyeit felvegyék, vagy esetleg némelyek még arra is vetemednek, hogy dolgozzanak.

Én nem ezzel kívánok foglalkozni, se nem mondok ítéletet erre, se véleményemet nem mondom el, de a mai igének a kapcsán, amit felolvastam, csak azt szeretném elmondani: jó lenne, ha ilyen nagy tömegek indulnának és mennének az Isten országa felé: szeretnénk abba az országba eljutni, oda bekerülni, annak az áldásait élvezni.

Amikor Jézus Krisztus elmondja ezt a példázatot, meg a többit is, hogy milyen az Isten országa, akkor azért mondja el, hogy az ember vágyakozzék ebbe az országba. Amikor Jézus többféleképpen világítja meg, több oldalról, hogy milyen az Isten országa — mert szinte leírhatatlan, hogy milyen az Isten országa. Legalábbis a mi emberi elménknek, nem Jézusnak — Jézus azt a vágyat akarja felgerjeszteni, hogy nekem oda kellene eljutni.

A János evangéliumában van egy ilyen ige, hogy aki nem születik újjá, az meg sem láthatja Isten országát. Aki nem születik víztől és Lélektől, az nem látja meg az Isten országát — nemhogy bemenne Isten országába.

Így tehát nézzük meg ma, hogy Jézus Krisztusnál miért olyan fontos az Isten országa.

Amikor Keresztelő Jánost börtönbe zárják, azt olvassuk, hogy Jézus elmegy Galileába, prédikálván az Isten országának evangéliumát. Jézus Krisztus első ige hirdetése — ha lehet ilyet mondani — Isten országáról szólt. Feltámadása után (a Cselekedetek könyvében az 1. fejezetben olvassuk) a földön járt még 40 napon át, megjelenván nekik és szólván az Isten országára tartozó dolgokról. — Ez valami nagyon fontos dolog, ha Jézus a szolgálatát ezzel kezdi, miután Keresztelőt börtönbe zárják, és miután feltámadt, 40 napig az Isten országára tartozó dolgokról szólt.

Mit jelent az Isten igéjében az Isten országa? Az Isten országa nem olyan, amelyet a térképen kell keresnünk, hogy vajon hol van, merre van, hány négyzetkilométer a területe, mennyi a lakosa, mi a pénzneme stb. — ami egy atlaszban evidens, de Isten országa a Bibliában az Ő királyi uralmát jelenti. Ott van az Isten országa, ahol az Úr uralkodik. Ahol Úr lesz életek fölött.

Ezért, amikor Jézus Krisztus eljött és prédikált, hogy elközelített a menynek országa, akkor ott ez azt jelentette, hogy itt van ennek az országnak az uralkodója, a királya. Eljött a földre Jézusban az Isten országa.

Az Isten országában lenni tehát azt jelenti, hogy az Ő uralma alatt élni. Ez az egyik jele, hogy ha valaki benn van Isten országában, hogy mennyire valósul meg életében az Úr Jézus Krisztusnak az uralma. Mondhatja valaki, hogy az Isten országában vagyok, de akkor megkérdezzük: vajon a te életedben Jézus Krisztusnak az uralma megvalósult-e? Vajon látható-e?

Mi lelkipásztorok sokszor megdöbbentő dolgokat látunk életekben. Azt gondolja valaki, aki teljes paráznaságban él, hogy benn van az Isten országában.

Akkor miért vagy parázna? Azt gondolja valaki, hogy ő benn van Isten országában, de mi azt mondjuk rá: akkor miért a pletyka a lételemed? Miért a másiknak a rágalmazása? Miért a rossz híreknek a terjesztése? Hogy vagy te Jézus Krisztusnak az uralma alatt?

Az Isten országában az van benn, akinek Jézus Úr az élete felett.

Tegnap énekeltük egy esküvőn: Úr lesz a Jézus mindenütt. Amikor ezt énekeljük, akkor mindig ott van a szívemben a vágy: igen, Uram, tudom, hogy te Úr leszel mindenütt, de jó lenne, ha az életünknek minden területén Úr lennél, hogy ez az én életemre vonatkozik. Nem az, hogy majd egyszer kiteljesedik az Isten uralma és Jézus Úr lesz mindenütt. Jó lenne, ha most, itt a földön, az Isten uralmát, Jézus királyságát úgy élnénk meg, hogy Jézus Krisztus Úr lesz az én életem felett, életem minden területén. Én engedelmesen azt mondom: igen, Uram, kész vagyok mindenben néked engednem.

Délelőtt azt az ígét hallottuk a gyülekezetben, amikor a szirofőniciai asszony azt mondja Jézusnak: úgy van, Uram... És Péter, az apostol, a kőszikla, amikor el akarja Isten küldeni Kornéliusz házába, akkor azt mondja: semmiképpen nem, Uram! — Mind a kettő azt mondja: Uram, de az egyik azt mondja: úgy van, ahogy mondod, igazad van. Nem kell a kenyér, csak a morzsa, hadd egyék a fiak a kenyeret, nekem a morzsa is elég. Hadd egyenek a fiak az asztalról, én az asztal alatt leszek. A nagy apostol, a nagy tanítvány, akiről tudjuk, hogy min ment keresztül, hogy lelki élete hogyan fejlődött és erősödött, az azt mondja: semmiképpen nem, Uram. — Ez az asszony meg meghajlik, és azt mondja: úgy van, Uram.

Az ige örömhíre az, hogy Isten országába be lehet kerülni. Ez maga örömhír — mert tudjátok, hogy Ádám és Éva kijött az Édenből. Az nagy örömhír az embernek, hogy egyáltalán be lehet kerülni az Isten országába.

Van egy iratmissziós könyv, „A buyufa alatt” a címe. Az őserdőben egy gyógyszerész meséket mond a bennszülötteknek, és mindig a mese végén valamilyen evangéliumi üzenetet von le a meséből. Az egyik mese nekem nagyon tetszik, amely így hangzik: a dzsungelben az állatok egy reggel arra ébrednek, hogy egy hatalmas fal emelkedett. Az állatok a falnak innenső részén vannak, de minden legelő, víz, minden életfeltétel a falnak a túlsó oldalán van. Nyilván az a nagy kérdésük, hogyan lehet odakerülni. Akkor jönnek az állatok, egyiknek nagyobb ötlete van, mint a másiknak. Az egyik azt mondja: én jól tudok mászni, majd átmászom ezen a falon. Mászik, mászik — visszajön, mert nem megy. A kígyó azt mondja: ő minden kicsi lyukat megtalál, majd átbújik rajta valahogy. Próbálkozik, de nem megy. — Az állatok nem tudnak átjutni. Egyszer csak valaki felkiált: nézzétek, van rajta egy ajtó! Ezen keresztül át lehet menni a túloldalra.

Tudjuk a Szentírásból, hogy Isten országába azon az ajtón lehet bekerülni, amelyre az van írva: Jézus Krisztus. Mert Ő mondta, hogy én vagyok az ajtó. Rajta keresztül lehet bemenni az Isten országába.

Sokféleképpen akarnak vallások bemenni. Sok jó ötletük van. Tele vannak ötletekkel, hogyan lehet bemenni Isten országába. — Nem sérteni, nem bán-

tani akarok senkit, csak azt képviselni, ami a Szentírásban van. Csak ezen az egy ajtón keresztül lehet bemenni.

Volt egy szép karénekes könyv, református énekkarok is énekelték régen az ébredés idején: Egy út vezet a mennybe, s az Golgotán visz át. Egy út van csak. Jézus azt mondta: Én vagyok az út, én vagyok az ajtó — nem arról beszél Jézus, hogy én is *egy* ajtó vagyok, *egy* út vagyok, a másik meg más úton indul el, az is oda fog jutni — hanem azt mondja: az egyetlen út vagyok és az egyetlen ajtó vagyok.

Mégis, hogy lehet bekerülni Isten országába? Erre a Kolossé 1. tanít meg bennünket. Azt mondja az ige: megszabadított minket a sötétség hatalmából, és átvitt az ő szerelmes Fiának országába.

Nekünk annyi erőnk sem lenne, hogy ezen az ajtón átmenjünk, hacsak elénk nem jön az atyai szeretet. Hacsak meg nem talál a krisztusi irgalom, hacsak ölébe nem vesz az átszegzett kéz, és át nem visz ezen az ajtón. „Átvitt bennünket...”

Pál apostol milyen boldogan mondja a Kolossé levélben, gondolva önmagára, gondolva a kolossébeli hívőkre: átvitt minket az ő szerelmes Fiának országába.

Hadd kérdezzem: átvitt téged az ő országába?

Volt egy svájci ismerősünk, aki már az Úrnál van. Őt annakidején kitelepítették mint sváb nemzetiségűt, és a kitelepítés 50. évfordulóján írt egy levelet. Tudniillik a kitelepítés folytán Svájcba került, ott ment férjhez. Sok magyart vendégül látott. Úgy is hívták a házát: Hotel Regina. Ott a magyarok, erdélyiek, kárpátaljaiak szállást, ételt mindig kaptak, és az 50. évfordulón írt egy levelet.

Sosem felejttem el az egyik mondatát: az Úr Isten adott nekünk szép új hazát. Amikor itt a baranyai dombokat el kellett hagynia, a szülőföldjét, és azt mondja: nagyon fájdalmas volt, nagyon keserves, de Isten adott nekünk szép új hazát.

Hadd kérdezzem meg: te el tudod mondani, hogy Isten adott neked szép új hazát? Te valóban örömkönyeket ejtesz ezért, ahogy énekeltük: örömkönyekkel áldom a te szabadító nagy hatalmat. Miért? Mert adott szép új hazát és örök lakhelyet.

Még annyit Isten országáról: az „Isten országa” kifejezés a Bibliában úgy is előttünk áll: mennyek országa, Isten országa. A kettő azonos. Egy magyarázatbeli különbség van közte: amikor a Biblia azt hangsúlyozza: Isten országa, akkor az Istentől mint legfőbb hatalomtól való függését akarja hangsúlyozni. Amikor pedig a „mennyek országa” kifejezés van, ott isteni természetét, mennyből való alászállását fejezi ki, hogy erről az országról ne földi elképzelésünk legyen.

Néhány dolgot felsorolok azért, hogy aki nincs még benne, az jobban vágyék oda. Az ma este tényleg úgy menjen el, hogy nem nyugszom addig, míg benn nem leszek ebben az országban.

Az első, hogy ennek az országnak az Isten ígéje szerint van uralkodója. Van királya, vezetője. Mégpedig nem is akármilyen.

Itt a földi országoknak ilyen-olyan vezetői vannak. Van, ahol ideiglenesen jó vezető van, van, ahol despota, egyeduralkodó, hierarchiát épít fel, önkényeskedik. Átéltünk ilyen dolgokat.

Ennek az országnak csodálatos királya van: úgy uralkodik, hogy pásztorolja a népet. Ezért ennek már Dávid is az egyik előképe, mint uralkodó. Róla azt mondták: pásztor-király. Ő úgy vezeti a népet, hogy pásztorolja.

Azt mondja Isten igéje nekünk: az Úr az én pásztorem.

Ebbe az országba azért érdemes jönni, mert ennek csodálatos uralkodója van. Mégpedig olyan uralkodó, akinek a hatalma nem fog megdőlni, akinek a mandátuma nem fog lejárni, aki ellen puccsot nem fognak elkövetni, mert az övé minden hatalom mennyen és földön. Mert az Ő királysága állandó. Meg van írva az igében. Uralkodók uralkodnak 30, 40, 50 évig, aztán eltűnnek, királyok jönnek és királyok dőlnek, de ennek az országnak az uralkodója nem fog változni. Mert Jézus Krisztus tegnap, ma és mindörökké ugyanaz.

Ennek az országnak a királya őrzi az övéit, a reá bízottakat. Ez is olyan csodálatos. Egy igét olvasok fel, ami számomra talán legdöntőbb. Ezékiel 34. fejezetéből: „Kihozom őket a népek közül, egybegyűjtöm a földekről, és beviszem őket az ő földjükre és legeltetem őket. Jó legelőn legeltetem őket... Izráel magasságos hegyein lészen akluk. Ott fekszenek jó akolban, s kövér legelőn legelnek Izráel hegyein. Én magam legeltetem nyájamat, és én nyugtatom meg őket — ezt mondja az Úr Isten.”

Hát nem csodálatos vezetője van ennek az országnak? aki azt mondja, hogy én nem kiadom alvállalkozónak az őrzést, hanem én magam pásztorolom, vezetem őket. Azt mondja: úgy megőriz, hogy senki ki nem ragadja őket a kezemből. (János 10,28). Senki ki nem ragadja őket az én Atyám kezéből.

Ez a hatalmas megőriztetés, ami a hívő osztályrésze és a hívő ajándéka.

Ennek az országnak vannak törvényei. Ismeritek a plakátot: Ha az országunkba jössz, be kell tartanod a törvényeinket. Ennek az országnak vannak törvényei, de ezeket a törvényeket az Isten adja, az uralkodó adja a törvényeket, és nem ellenünk vannak ezek a törvények, hanem értünk.

Mert ebben az országban nem úgy van, hogy mindenki azt csinál, amit akar, hanem ebben az országban az uralkodó törvényei uralkodnak. Az ország polgárainak alá kell vetniük magukat az Isten törvényének, az Isten beszédének, az Isten vezetésének. Erről azt mondja a Zsoltár: azok vigasztalnak bennünket, azok a javunkat szolgálják. Ezek a törvények értünk vannak, hogy megtartsunk, hogy valóban megőriztessünk. Csodálatos dolog.

Akkor azt is nézzük meg, hogy ennek az „Isten országának” kitűnő útja van: a keskeny út. A világ legfejlettebb országában sincs olyan út, mint a keskeny út. Hallatlanul jó ennek a célja, ennek az útnak a vége. Már az úton is érdemes járni, de azért érdemes járni ezen az úton, mert a vége az életre visz, az életre torlik. Nem a semmibe, nem a kárhozatba, nem a pokolba. Mégis kevesen járnak azon.

Ennek az országnak kitűnő szociális hálója van. Olyan kitűnő, hogy Dávid felkiált a 23. zsoltárban: az Úr az én pásztorem, nem szűkölködöm. Hogy a

Cselekedetek könyve azt mondja az első gyülekezetekről, a hívőkről, hogy szűkölködő pedig nem volt közöttük. Hallatlan szociális háló. Azt mondja az ige: megvénhedtem, de nem láttam, hogy kenyérkéregető lett volna az igaz, vagy annak maradéka. Miért? Azért, mert ebben az országban azért imádkoznak, hogy „a mi mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma”. Minden nap el kell mondaniuk, mert a máért imádkoznak, nem a holnapért. De a mi Atyánk meg is adja az övéinek, mert ott van a gondviselése.

Csodálatos. Ennek az országnak kitűnő az egészségügye. Ennek az országnak az egészségügyi minisztériumára az van írva: az Úr a te gyógyítód. Ebbe bele lehet kapaszkodni. Lelki, testi betegségemben, bajaimban az Úr az én gyógyítóm. Az ilyen ember éneklí Isten országában: „az áldott orvos közeleg, a drága főpap, Jézus”. Állandó ügyeletben van, mert „nem szunnyad és nem alszik az Izráelnek őrizője”. Azt mondja ennek az országnak a pásztora: ő bekötözi a bárányokat, a sebeket. Borral és olajjal kimossa a sebeiket.

Sok mindent lehetne még az Isten országáról mondani. Szeretném kérni: gerjedjen fel a szíved, ha te még nem vagy benn az Isten országában. Ha életed felett még nem úr Jézus Krisztus. Ha nem vette át az uralmat, mert nem adta át, nem engedte át neki az uralmat, hanem te magadnak parancsolsz, ha neked saját törvényeid vannak: vágyjál az Isten országába, és átvisz téged oda.

Végül azt mondja: „Hasonló a mennyek országa a szántóföldben elrejtett kincshez, amelyet megtalálván az ember, elrejté azt, és afelett való örömében elmegy, és eladván mindenét, amiye van, megveszi azt a szántóföldet.”

Ez megint érdekes hasonlata Jézusnak, mert azt akarja elénk adni, hogy az Isten országa a mi emberi szemünk láttára láthatatlan, mégis értéke ugyanannyi, mintha látható lenne. Realitás, valóság mert mégis ott van, és ugyanannyi az értéke a szántóföldbe elrejtve is, mintha egy legelegánsabb üzlet kirakatában lenne, csak el van rejtve. Miért? Mert hittel kell megragadnunk azt, ami a valóság, ami nem testi szemünk előtt van, amit nem lehet emberi ésszel sokszor felfogni, de hittel kell megragadni. Az Úrtól kapott hittel kell megragadni. Ez az ember, amikor megtalálja a szántóföldben elrejtett kincset, azt olvassuk: az értékét ismeri. Mégpedig annyira értékeli, hogy azt mondja: Ezért érdemes mindenemet eladni és megvenni a szántóföldet, hogy enyém legyen a kincs. Ez mindennel felér.

Jézus mindennel felér. Megtapasztaltad már? Örölsz már ennek, hogy olyan kincset találtál Jézusban, amely mindennel felér, érdemes elhagyni életünk csúf romjait. Amiért érdemes elhagyni az addigi elveszett életünk minden nyavalyáját, nyűgét, mert Jézusban többet és jobbat kapok, ami mindennel felér.

Egyik kedves lelki ének mondja: „Ó Jézus, drágább vagy nekem, mint minden földi kéj. Szívembe béke költözött, amint enyém levél.” — el tudod énekelni ma este? Jézus, drágább vagy nekem. Sokkal drágább. Nem számolgotok. „Afelett való örömében eladván mindenét...” Nem érdekes, hogy a nagymamától kapta. Nem érdekes, hogy szüleitől örökölte. Nem érdekes, hogy emlékek fűznek hozzá. — Ha nekünk el kellene mindent adni, jaj, de vakaróznánk. Csak azért ragaszkodom ehhez vagy ahhoz, mert együtt vettük. Mi-mindenre tudnánk

valamit mondani! De afelett való örömeiben — azért, mert észreveszi, hogy Isten országa, amit szem nem látott, fül nem hallott, ember szíve meg sem gondolt — az mindent megér.

Hadd fejezzem be egy számomra kedves történettel. Az egyik olyan otthonban történt, ahol fogyatékos gyerekeket nevelnek és ápolnak. A lelkész testvérünk, aki akkor ott szolgált a 80-as években, tartotta az otthonban az áhítatot és beszélt Isten országáról, a mennyországról. Kérdezi a gyerekektől: mi lesz az Isten országában, kik lesznek ott? Az egyik gyerek nagy nehezen fel áll és azt mondja: ott lesz Isten. A másik gyerek feláll és azt mondja: ott lesz Jézus. Feláll a harmadik gyerek, magára néz: meg ott leszek én!

Ma este azt kívánom, tudd elmondani te: ott vagyok én — nem ott leszek —, mert Isten országa a földön kezdődik, nem a halálunkkal kezdődik. Tudd azt mondani: Jézusért ott leszek. Mert eltörölte minden bűnömet, mert szent vére bűnt befedezett, tisztára mosta ruhám, és mert őérte az Isten nekem bűnt nem tulajdonít, ezért ott vagyok az Isten országában, és nemcsak ott vagyok, hanem ott is maradok. — Mert el nem szakaszt tőle már sem élet, sem a halál.

Imádkozzunk!

Úr Jézus Krisztus, valljuk, hogy mindent te készítettél nekünk, és mindent reád nézve adott nekünk az Atya. Az országot is.

Köszönjük, hogy neked adta az országot az Atya azért, hogy gyűjtsd össze annak lakóit, polgárait, és majd akkor jön el a vég, amikor Ő átadja az országot Istennek és Atyának, amikor befejeztetik az összegyűjtetés, minden lakó beköltözik ebbe az országba, és akkor elkezdődik az ítélet.

Hadd köszönjük meg neked, hogy ma ebben a csendes estében, ebben a szép templomban hallhattuk az ígét arról, hogy még be lehet kerülni az Isten országába. Nyitva van még az ajtó. Hangzik még a hívás. Nem emberi hívás, hanem Jézusi: Jöjjetek énhozzám mindnyájan, és én nyugalmat adok nektek.

Köszönjük vonzásodat, amellyel vonzottál és vonzol ma is sokakat e felé az ország felé.

Kérünk, ha már benn vagyunk, tarts meg minket az országban. Hadd legyünk engedelmes, hűséges polgárokká, örökre hálás szívű lakókká, hogy minden érdemünk nélkül, sőt annak ellenére, amilyenek voltunk, csodálatos szép országnak a lakói lehetünk egy örök életen keresztül.

Kérünk, áldd meg éjszakánkat. Áldd meg a betegeinket a kórházban vagy otthon. Adj békességet a szívükbe, gyógyulást számukra.

Kérünk, hogy a ránk következő héten is „minden dolgunkat bírjad, forgassad, kezeink munkáit igazgassad”.

Ámen.

Énekeljük a 643. éneket.

643

Jézusról, csak róla

✂ Korpela, Simo Oskari (1863-1936)

♪ Hela, Mikael Martti (1890-1965)

✂ Scholz László (1911-2005)

Jé - zus - ról, csak ró - la mon - dok é - ne - ket,
 Ő, csak ő hor - doz - ta min - den vét - ke - met
 Ő, csak ő hor - doz - ta min - den vét - ke - met.

(Capo II. fekvés)

2. Bűn szennyezte lelkem, s ím befogadott,
 Vére árán nyertem bűnbocsánatot,
 Vére árán nyertem bűnbocsánatot.

3. Bűn, halál bilincsét Jézus törte le,
 Így lettem fogolyból Isten gyermeke,
 Így lettem fogolyból Isten gyermeke.

4. Mint királyi gyermek, élek föld porán,
 Szép örökség vár rám, égi koronám,
 Szép örökség vár rám, égi koronám.

5. Az aranyvárosban lesz lakóhelyem,
 Örök menyegzőben örvendezhetem,
 Örök menyegzőben örvendezhetem.